

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3274/2021
11.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца противтуженог АА из ..., против туженог противтужиоца „Тигар“ ад Пирот, чији је пуномоћник Славољуб Станковић, адвокат из ..., ради дуга, утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2148/19 од 12.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2148/19 од 12.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 402/18 од 28.01.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да му на име дуга исплати износ од 1.200.000,00 динара са законском затезном каматом, како је наведено у првом ставу изреке; одбијен је противтужбени захтев туженог да се утврди ништавост уговора о пружању ... број .../... од 21.09.2009. године закључен између „Tigar Trade“ доо Пирот и АА и да исти не производи правно дејство, и истовремено утврђује да је дана 31.05.2011. године престало важење наведеног уговора. Одбијен је противтужбени захтев туженог да се тужилац противтужени обавезе да му на име стицања без основа исплати износ од 680.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2011. године до исплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2148/19 од 12.03.2021. године, донетом након одржане расправе у другостепеном поступку, укинута је првостепена пресуда и пресуђено тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да тужиоцу на име дуга исплати укупан износ од

1.080.000,00 динара, са законском затезном каматом на износе од 40.000,00 динара по месецима од јуна 2011.године закључно са августом 2013.године, почев од сваког 1. у наредном месецу до исплате. У преосталом делу до траженог износа од 1.200.000,00 динара, тужбени захтев је одбијен. Одбијен је противтужбени захтев да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор о пружању ... број .../... од 21.09.2009. године закључен између „Tigar Trade“ доо Пирот и АА и да се обавезе противтужени АА да противтужиоцу „Тигар“ ад Пирот на име стицања без основа исплати износ од 680.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2011. године до исплате. Обавезан је тужени „Тигар“ ад Пирот да тужиоцу АА на име трошкова поступка исплати износ од 398.850,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из чије садржине произлази да исту побија због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Није основано указивање ревидента на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, којом пресуда другостепеног суда није захваћена. Побижана пресуда садржи јасне и непротивуречне разлоге о одлучним чињеницама и одговарајуће правне разлоге.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 29.10.2008. године са „Тигар“ ад Пирот, закључио уговор о сталном пружању ..., којим је уговорено да тужилац, као ..., туженом и свим зависним друштвима туженог, пружа све ... уз месечну накнаду у висини нето зараде руководиоца ... . Након оснивања предузећа „Tigar Trade“ доо 01.01.2009. године, до којег је дошло на основу одлуке о оснивању друштва „Tigar Trade“ доо Пирот од 11.11.2008. године у којој је наведено да је ово друштво правно лице и да може вршити пословне делатности склапањем уговора и обављањем других послова у оквиру своје законске надлежности, тужилац је 21.09.2009. године са новооснованим друштвом „Tigar Trade“ доо Пирот закључио уговор о пружању правне помоћи, заведен код друштва под пословним бројем .../... . Истим је уговорено да ће тужилац заступати то друштво у поступцима пред судовима и другим органима, уз накнаду у месечном нето износу од 40.000,00 динара. Наведени уговор закључен је због повећаног обима посла услед ненаплаћених потраживања друштва „Tigar Trade“ доо која су износила око 2.000.000 евра и извршаван је успешно с обзиром да је претежан део потраживања наплаћен. Дана 16.05.2011. године на основу уговора о спајању уз припајање, између „Тигар“ ад Пирот и „Tigar Trade“ доо Пирот, дошло је до статусних промена – спајање уз припајање, тако да је „Tigar Trade“ доо Пирот престао да постоји без спровођења поступка ликвидације и спојен је са друштвом „Тигар“ ад Пирот, које је постало друштво стицалац. У члану 4. став 1. и 2. уговора о спајању уз припајање, наведен је као дан обрачуна припајања 30.04.2011. године и да се сматра да су од дана обрачуна припајања сви послови друштва која престају припајањем предузети за рачун друштва стицаоца, те да су субјекти припајања сагласни да се са даном обрачуна припајања изврши пренос имовине, права и обавеза са друштва које престаје припајањем на друштво

стицаоца. Тужилац је и након статусне промене поступао и извршавао обавезе и по уговору од 29.10.2008. године и по уговору од 21.09.2009. године, све до 13.09.2013. године, када је закључен нов уговор о пружању ... број .../..., на основу ког су престали да важе сви претходни уговори. Тим уговором је одређено да тужилац пружа ... – ... туженом и његовим зависним друштвима за уговорену накнаду у паушалном месечном бруто износу од 100.000,00 динара. „Tigar Trade“ доо Пирот је тужиоцу уговорену накнаду по основу уговора о пружању ... од 21.09.2009. године исплаћивао од дана закључења тог уговора до краја маја 2011. године. Од тада до краја августа 2013. године, тужени као правни следбеник „Tigar Trade“ доо Пирот, накнаду није исплаћивао тужиоцу.

Овако утврђено чињенично стање резултат је оцене доказа изведених од стране другостепеног суда, који је поступио у складу са одредбом члана 383. став 3. и 4. ЗПП и по својим овлашћењима укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима, применом члана 387. став 1. тачка 6. истог закона. Пресудом другостепеног суда тужбени захтев тужиоца делимично је усвојен, јер је тужилац и након статусних промена 2011. године наставио да заступа туженог по уговору од 21.09.2009. године у предметима у којима је „Tigar Trade“ доо имао ненаплаћена потраживања, те како тужени у периоду од 01.06.2011. године до 31.08.2013. године, за укупно 27 месеци, тужиоцу није исплатио накнаду за заступање, то је усвојио тужбени захтев за износ од 1.080.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од доспећа по месечним износима до исплате, а преко досуђеног до траженог износа од 1.200.000,00 динара захтев је одбио. Одлучујући о противтужбеном захтеву за утврђење ништавости предметног уговора из 2009. године, другостепени суд је исти одбио као неоснован, закључујући да предмет тог уговора није недопуштен, уз дате разлоге засноване на чињеницама и оцени о правном значају утврђеног. Тужилац са туженим имао закључен уговор о сталном пружању ... из 2008. године, након чијег закључења је дошло до оснивања „Tigar Trade“ доо и потребе заступања „Tigar Trade“ доо због великог броја ненаплаћених потраживања, повећаног обима послова и под таквим околностима до закључења уговора у 2009. године. При том, новоосновано друштво „Tigar Trade“ доо као посебно правно лице, могао је вршити пословне делатности склапањем уговора и обављањем других послова у оквиру своје законске надлежности, па тако и закључивати уговоре о заступању. Како је противтужбени захтев за утврђење ништавости предметног уговора неоснован, то је неоснован и акцесорни захтев за исплату износа од 680.000,00 динара.

По оцени Врховног суда, неосновано се ревизијом указује да се наведени закључак другостепеног суда заснива на погрешној примени материјалног права.

Чланом 17. Закона о облигационим односима ("Сл. Лист СФРЈ", бр. 29/78, 39/85, 57/89 и "Сл. Лист СРЈ" 31/93), прописано је да су стране у облигационом односу дужне да изврше своју обавезу и одговорне су за њено испуњење.

Чланом 103. истог закона, прописано је да је уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима ништав ако циљ повређеног правила не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не прописује што друго.

Чланом 262. став 1. ЗОО, поверилац у обавезном односу је овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савесно у свему како она гласи.

Чланом 400. став 2. Закона о привредним друштвима ("Службени гласник" број 125/04), прописано је да регистрацијом спајања уз припајање дугови и друге обавезе друштва које престаје припајањем према трећим лицима прелазе на друштво стицаоца, као новог дужника.

Код утврђеног да је тужилац као ... туженом "Тигар" ад Пирот пружао ... по основу уговора од 29.10.2008. године, а новоосновано зависно друштво „Tigar Trade“ доо заступао по уговору о пружању правне помоћи од 21.09.2009. године, који уговор је закључен због повећаног обима посла услед великог броја ненаплаћених потраживања тог друштва и предузимањем правних радњи по том уговору исходио наплату великог дела потраживања, то је правилно другостепени суд закључио да предмет наведеног уговора из 2009. године није недопуштен, односно противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима, због чега уговор није ништав у смислу члана 103. Закона о облигационим односима. Неосновани су наводи ревизије да је тужилац закључењем уговора о заступању из 2008. године преузео обавезу да осим туженог заступа и „Tigar Trade“ доо, као зависно друштво, те је исти посао обављао по основу два различита уговора и био исплаћиван за исти посао два пута. Ово због тога што у моменту закључења уговора о сталном пружању правних услуга „Tigar Trade“ доо није ни постојао, јер је основан тек 01.01.2009. године. Осим тога, спорни уговор из 2009. године закључен је управо у циљу наплате ненаплаћених потраживања тог привредног друштва. Надаље, како је тужилац послове заступања по основу уговора из 2008. године и 2009. године обављао и након што је дошло до статусних промена 2011. године, када је „Tigar Trade“ доо припојен "Тигру" ад, све до 13.09.2013. године, када је закључен нов уговор о пружању ... и тек тада констатовано да су престали да важе претходни уговори о заступању, то је правилан закључак другостепеног суда да тужилац има право на уговорену накнаду за пружене услуге по основу претходно закључених уговора. Код утврђеног да је "Тигар" ад постало друштво стицалац и да је уговором о спајању уз припајање одређено да су од дана обрачуна припајања сви послови друштва која престају припајањем предузети за рачун друштва стицаоца, да тужиоцу накнада за заступање по уговору из 2009. године није исплаћивана након статусних промена од краја маја 2011. године до краја августа 2013. године, укупно за 27 месеци, то је правилно другостепени суд обавезао туженог, као друштво стицаоца, да тужиоцу исплати његово основано потраживање накнада, у складу са одредбама члана 17. и 262. став 1. Закона о облигационим односима и члана 400. став 2. Закона о привредним друштвима. Без утицаја на другачију одлуку су наводи ревизије да се за постојање уговора из 2009. године није ни знало све до статусних промена и брисања „Tigar Trade“ доо из АПР-а, код чињеница да је уговор био службено заведен и доступан, да су тужиоцу по основу тог уговора редовно исплаћиване уговорене месечне накнаде од закључења уговора до краја маја 2011. године и да према врсти и садржини статусне промене од припајања обавезу исплате неизмиреног потраживања има тужени као друштво стицалац, независно од околности да ли је пре статусне промене знао за постојање уговора и неисплаћеног потраживања тужиоца.

Приликом доношења одлуке, овај суд је ценио остале ревизијске наводе, али је закључио да исти нису од утицаја на другачију одлуку, јер је другостепена пресуда донета правилном применом материјалног права.

Из напред изнетих разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**